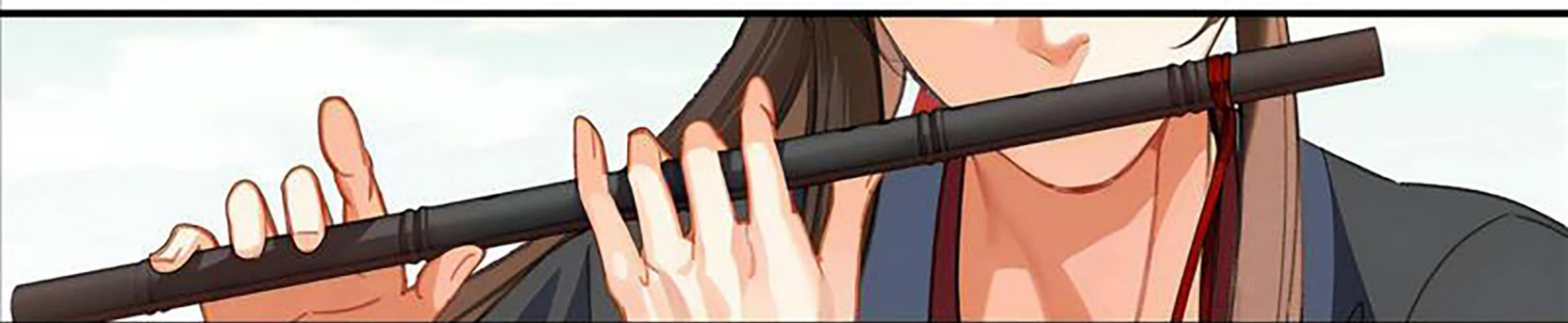

หลังจากคีนั่น
ที่วัดกวนอินแห่งอวินเมิ่ง

เว่ยอู่เซี่ยนและหลานวังจี
พาเจ้าเสี่ยวผิงก้าวออกเดินทาง
ไปล่าภูตผีทั่วทุกหนทุกแห่ง
และยังคงมีเหตุวุ่นวาย

ได้ยีนว่าที่ไหนมีภูตผีออก
อาละวาดสร้างความวุ่นวายให้
ชาวบ้าน ก็จะเดินทางไปตรวจดู

ยื่นมือเข้าจัดการแล้วถือ
โอกาสทองเที่ยวชื่นชม
ความงดงาม เรียนรู้
ธรรมเนียมวิถีชีวิตของผู้คน

...บอกว่าเจ้า
เป็นคนของข้าแล้ว

ไร้ยางอาย
ไม่จริงจัง หน้าเบื้อ ทำตัวบ้าบิ่น
แล้วยังพูดจาเหลวไหล

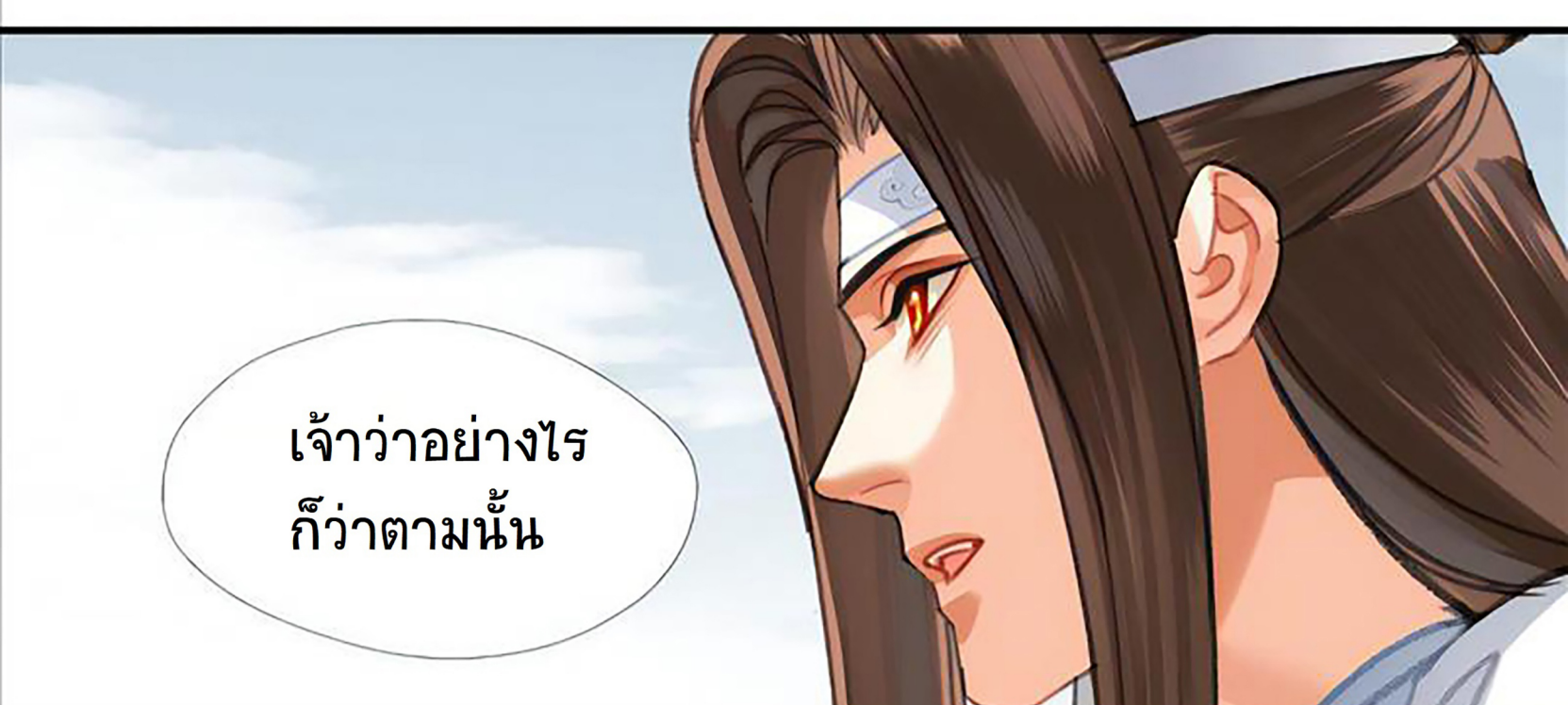

ถูกต้องไหม

เออละ ข้าช่วยว่าแทนเจ้าให้แล้ว
ไปๆมาๆ ก็มีอยู่แค่ไม่กี่คำ
ไม่เปลี่ยนไปจากเมื่อก่อนเลย
สักนิด

ข้าก็เป็นคนของเจ้าเช่นกัน
เราเสมอกันได้หรือไม่

เจ้าว่าอย่างไร
ก็ว่าตามนั้น

แต่บอกตามตรง

ข้าตั้งชื่อให้เพลงนี้
ตั้งแปดสิบกว่าชื่อไม่มีชื่อไหน
ที่เจ้าพอใจเลยหรือ

ไม่มี

ทำไมถึง
เป็นแบบนี้ล่ะ?

ข้าว่าชื่อสัญญารักของหลานจ้าน
่วยอิงเพราะดีออกนะ

.....

หรือไม่
ชื่อหานกวงอี๋หลิงในทุกวัน
ก็ไม่เลวนะ พอได้ยินก็รู้ทันทีเลย
ว่ามีเรื่องราว...

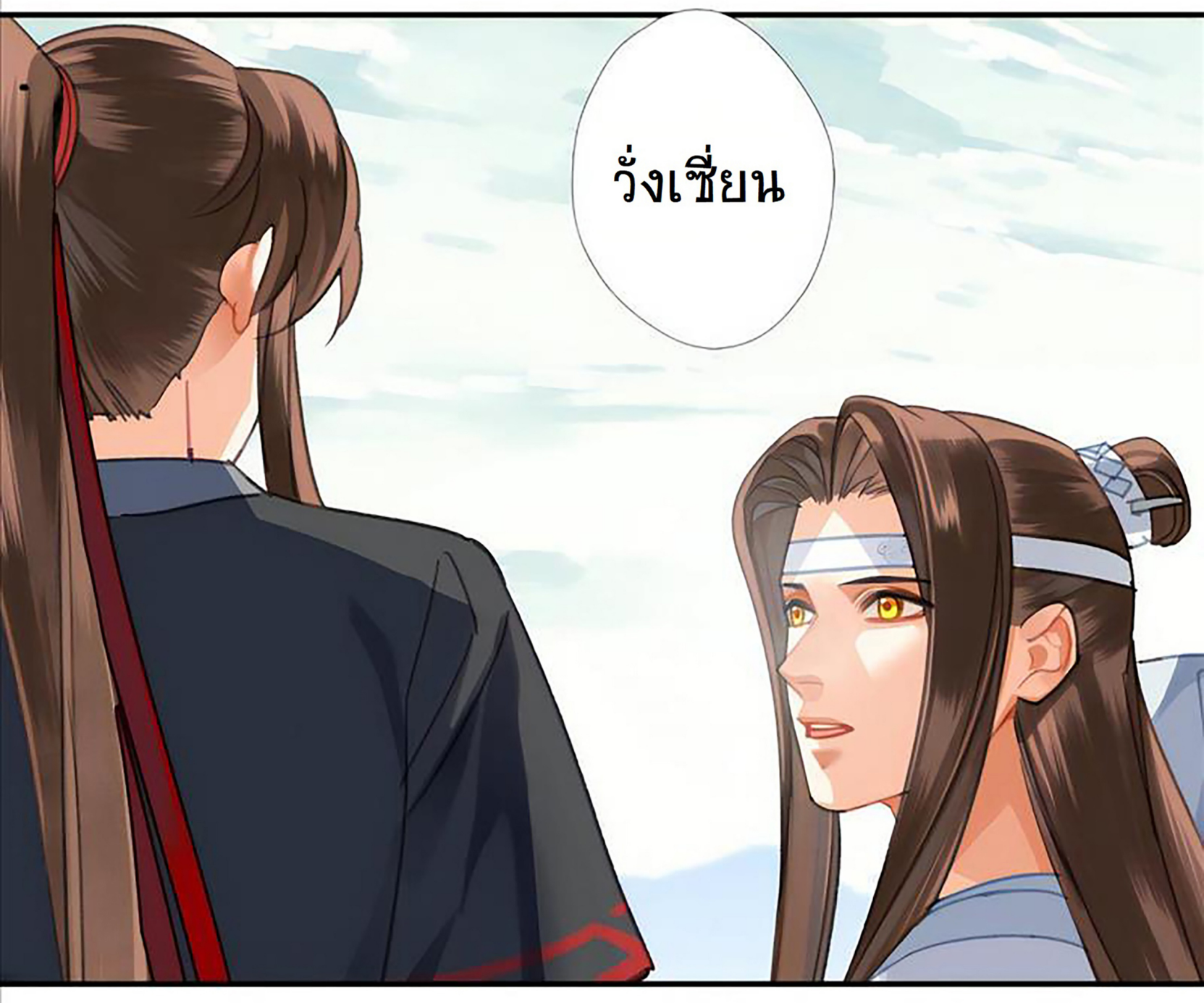

มีชื่อแล้ว

มีชื่อแล้ว ถ้ามีแล้ว
เจ้าก็บอกข้าแต่แรกสิ
ตกลงชื่ออะไรล่ะ

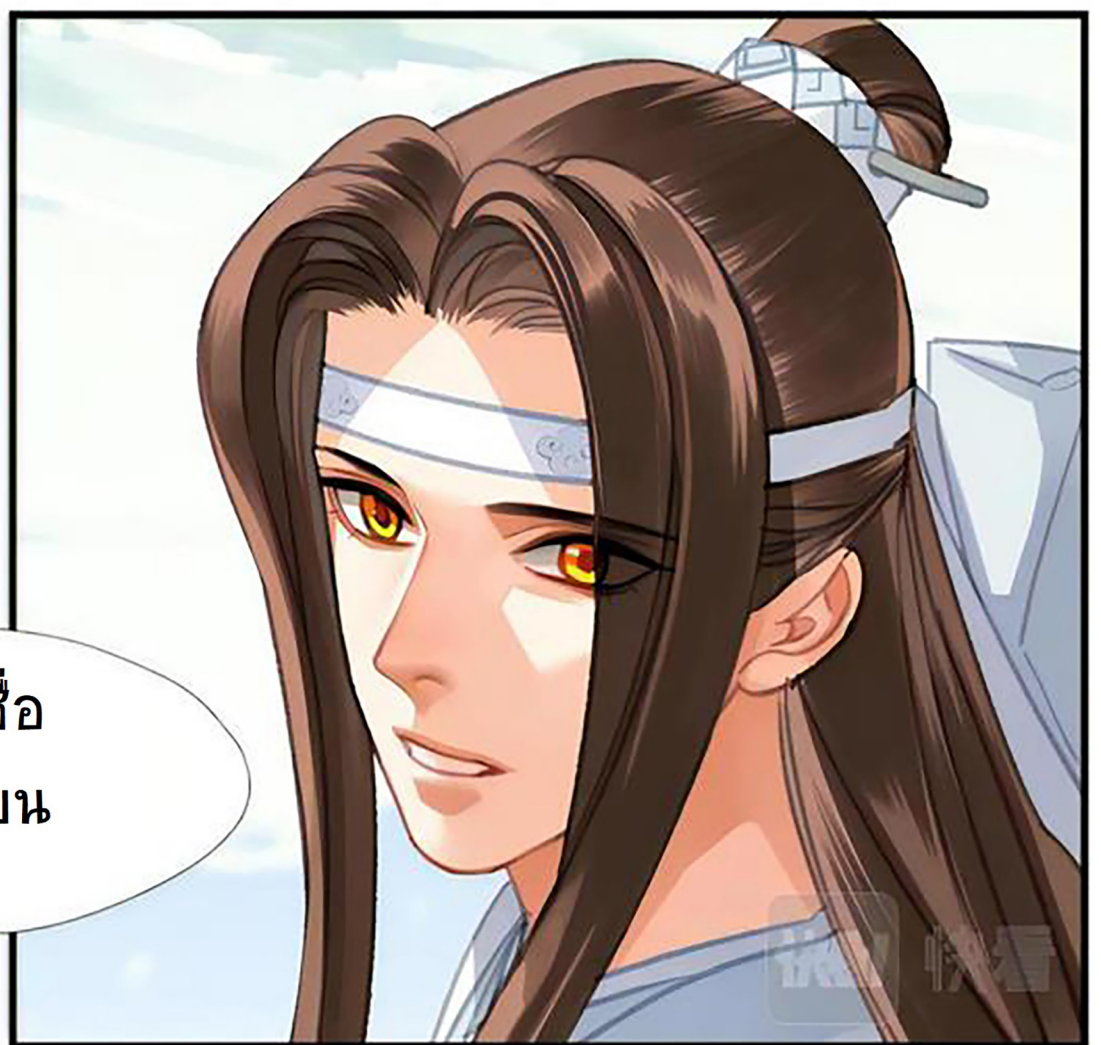
แล้วเจ้าก็ยัง
ไม่ยอมบอกข้ามาตลอด
ให้ข้าช่วยเจ้าคิดเสียอยู่ได้ตั้งนาน
สิ้นเปลืองสติปัญญาของข้าจริงๆ

วังเซี่ยน

หา

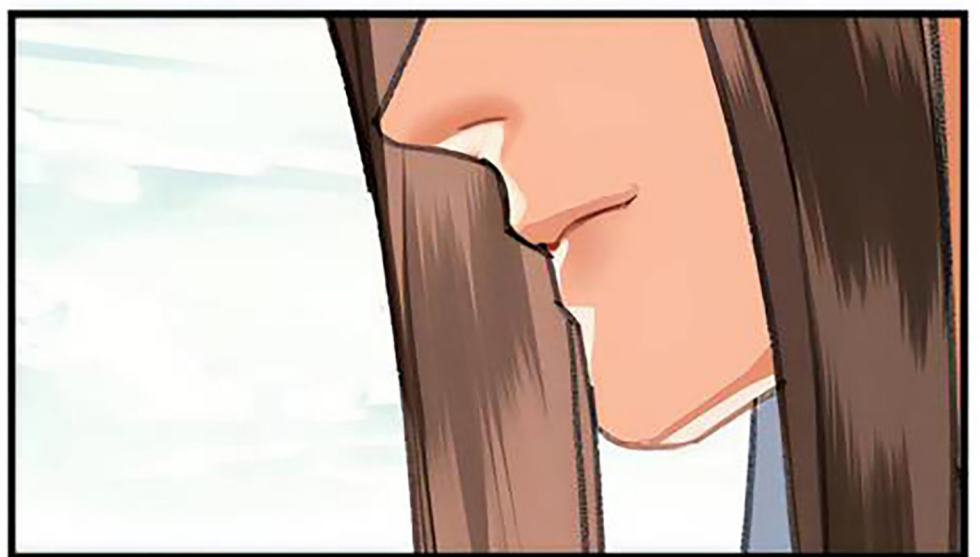

เพลงชื่อ
วังเซียน

ฮ่าๆๆๆๆๆๆๆๆ
มิน่าเจ้าถึงไม่ยอมบอก
ข้ามาตลอด

ที่แท้ก็เพราะ
เจ้าแอบตั้งชื่อไว้ตัวเอง
แถมยังโจ่งแจ้งขนาดนี้อีก

เจ้านี้ไม่เบาเลยนะ
ตั้งชื่อไว้ตั้งแต่เมื่อไรกัน

วังเซียน

วิเศษเลย ข้าชอบ

ใช่แล้ว
ควรเป็นชื่อนี้แหละ

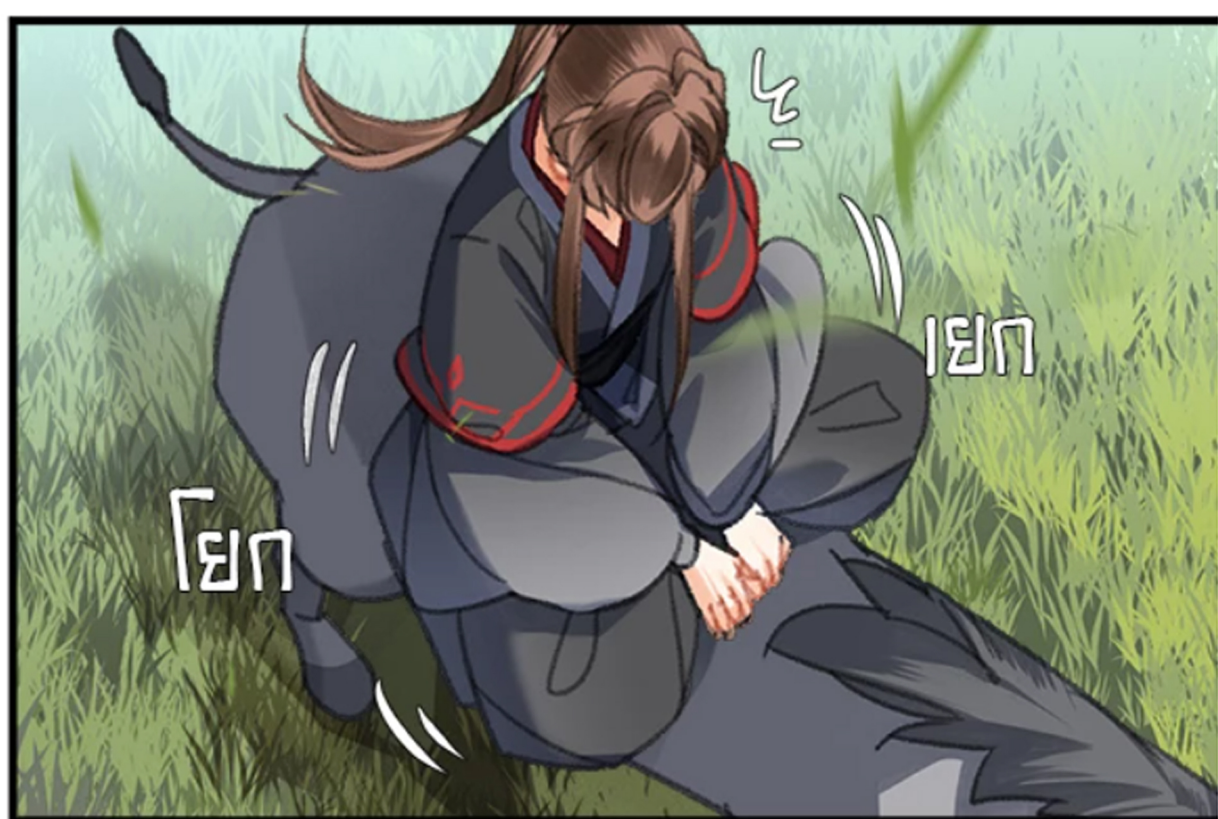
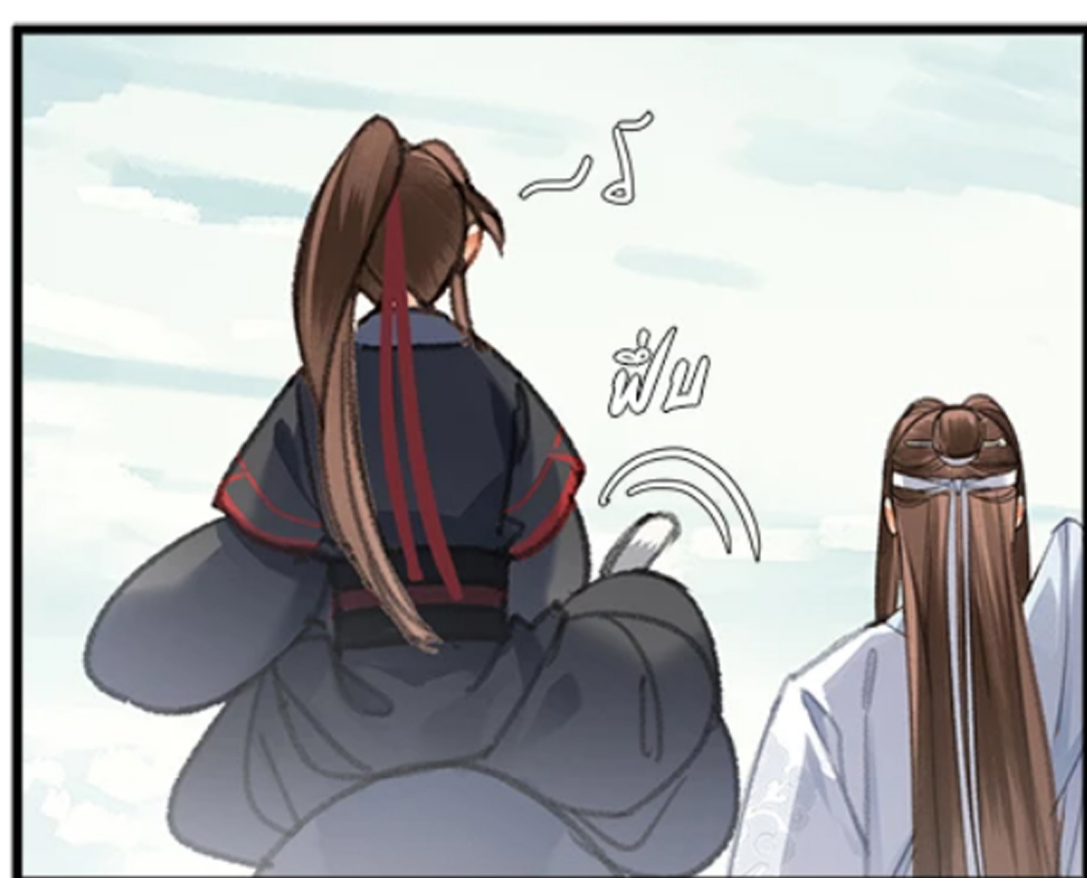
ข้าก็ชอบเหมือนกัน

ฟังดูสง่าเทียงธรรม
มีความเป็นสกุลหลาน
แห่งกุซุมามากเลย

ข้าว่าควรเก็บไว้
ในหนังสือรวมเพลงของ
ตระกูลพวกเจ้า ลูกศิษย์สกุลหลาน
ทุกคนต้องฝึกบทเพลงนี้...

นับแต่นั้นมา
ก็มีอาจจะสายตาได้อีกเลย

จบบริบูรณ์

ในที่สุด **ปรมาจารย์ลัทธิมาร** ก็ได้มาถึงบทสรุปสุดท้ายแล้ว
ผู้แปลรู้สึกยินดีเป็นอย่างมากที่ได้ร่วมเดินทาง
พร้อมกับตัวละครและผู้อ่านทุกท่าน

ขอขอบคุณทุกๆ กำลังใจและการสนับสนุนอันดี
ที่ผู้อ่านทุกท่านมีให้การต้อนรับเรื่องนี้เสมอมา

ไม่ว่าหนทางข้างหน้าจะสว่างเพียงใด
แต่ข้าก็จะเลือกเดินตามทางของข้าต่อไปจนสิ้นแสง

- เว่ยอุ๋นเซียน -

The End